

המחנה החדש
של הילדים

עוד לא

גנרנים

איתה

צ'רלי ביטון לא מתייאש. אחרי שנכשל בהעברת חוק החנינה ככנסת הוא מתכנן להפנות את התותחים שלו לזירה הבינלאומית. אפילו אמנסטי כבר בתמונה. בהזמנתו זו הוא סוגר השכונות עם כל מי שרפק אותו ופותח כמה חדשים

נט צרפתי שהיה לו הרבה רכוש, אז הוא אמר: לא צריך להיות עני כדי להילחם את מלחמתם של העניים. אפשר גם להיות שבע ולעזר למסכנים." איהי ירעי, היא גם אחי מהמפנים שהשפת עליהם בשערותמת למבצע הזה? "אלה האשמות זולות ומרשעות. אני לא מבין על מה מדובר". על זה שבמשך חודשיים התדיינים התדיינות בכנסת פרו לעצביר חוק חנינה גורף, אבל במסורת של פרוץ למפנים אומרים שריצית בעצם לעזור לחברים במז אריה ירעי.

לכנסתם אני זקוק למימון של משהו?" "אני לא יודעת. אני שואלת אותך: האם דוד אפל למשל, עמך מאחורי השדרה שלך בכנסת להעביר את הצעת חוק בעני חנינה גורמת? "לדואי שאפל היה נתון לנו משהו. תראי את טובה'לה חסין, שהורשעה עכשיו בעברות ממי למה היא לא נתנה לנו כסף אם היינו מצליחים להעביר חוק חנינה היינו עוברים גם ליה. אף אחד לא נתן לנו אגורה". "הפופה הפופה" או מאופה הפופה? "הפרציה הספרדית נתנה לנו עשרת אלפים דולר. המשרד שלנו נמצא בבית של אמא שלי במוסררה, אני הוצאתי מכיסי עשרת אלפים שקד לים".

צ'רלי ביטון לא אהב את השאלה על מקורות המימון של העמותה/התקמה שהוא עומד בראשה, הנקראת "אורחים למען חנינה בשנת היוזם". אני צריך מיליון? הוא שואל בעצם, ומוריד עדימות בגדים מהקומה השנייה של הווילה שלו במבשרת ציון. "יש לי פה חליפות של ורסוס וקלי ואליו קריני שעולות אלפיים דולר כל אחת. יש לי נעליים באלפיים וחמש מאות שקלים, משקפי לאקווסט באלפיים שקל, עניבות של ורסו'ה בהמש מאות דולר לעניבה, חולצות של צ'רטיי באלף חמש מאות שקלים כל חולצה. כל פעם שאני נוסע לפאריס אני קופץ לביטיק של ורסו'ה לראות מה חדש אצלי. לאשתי אני מביא תיקים ונעליים של גוצ'י במחנה. היה לי הסלפון הסלולרי הראשון בארץ, כשרק למנב"לים הכי גודלים במשק ולאלופים בצבא היו סלפונים כאלה, אז אני צריך שמיליון יציידי אותי בחליפה ונשלפון וישלח אותי

ערל, ביטול, אני עומת
עוזר, שמתלים במוני

"אם החגיגה
הייתה מיועדת
לעמוס עוז כולם
היו בעד, אבל
עמוס עוז לא
נזקק לחגיגה אלא
אנשים מוכשרים
עם שעדות
על הפנים"

"אין אני יכול
להסביר שאין לי
קשר לדעיזמה
שרציית חוקה רק
לעזר למסמכי
מה אני, מוריונטה
של מושהו?"

"ראיתי אין
רשתות השיחוק
עושות לובי נגד
סימון מחזירים
על מוצרים. מה
שהם עשו היה
לובי אגרסיבי.
אני הייתי הדבה
יומך וד"

המשיך

ממנו עבדיי צווארון לבן במשנה פיה מלה

נכונת, הריסקונפנאים ואחרים.

למה זה רעץ אלה עבריינים שאין להם בעיות של שקומות וזמן וקוקים להנייה של חסד לא פחות מאדו"ים. כשהייתי חכר כנסת חודש אמר לי ח"כ חזקאל וכלאי שאם אני רוצה לתת שקל אחד לעניים אני צריך לדאוג שהם עשירים יקבלו מאה שקלים. אם אנתנו רוצים ללכת בעד העניים אסור לנו ללכת נגד העשירים, כי הם יחסלו אותנו. חוץ מזה, הצווארון הלבן לא יקום לי. הם כבר דואגים לעצמם. המשפטים שלהם מנתחלים והעונושים שלהם מנתחלים עוד יותר. אם אמא שלי הייתה עושה את מה ששכנחתי חסין עשתה, היא הייתה יושבת שלוש שנים בכלא. חסין קיבלה חצי שנה עבודת שידות. גם את הכופר לעברייני הצווארון הלבן לא אני המצאתי. אני מסכים שהיא הייתה מחדד - פעל כל אלה רפוקים ייצאו לחופשי שני צווארונים לבנים".

ראשי הנדלים אומרים לא

את המערכה למען הנייה, אמר צדלי בייטון, הוא פתח לפני בחורשים במסע שתדלנות אצל ראשי הערים הגדולות. מאז שאני בפעילות ציבורית אני מעלה כל כמה שנים את הנישה של הנייה. בשנת ה-30 למדינה עשינו הפגנה גדולה בעד הנייה, דם ניגד או כביי חסות. חושתי שגם שנת היובל היא מועד מתאים לנהוג מידת של חסד כלפי המסכנים. וכדאי להתחיל בתחום העירוני. יש הרבה מסכנים שצרכים כמיות גדולות של רוחות ניה, כי מי צובר דוחמת לא העשירים. להם יש לו פולקסמן עלובה ונקלע לחל אביס לטירידיים ויעזבו על מרדכתי, אותו מסכנים חשבנו להציע גם ביטול תקנסות על הדינות בנייה והורדת הריבית על המשכנתאות".

ביטון רצה להפוך את המפגש שלו עם ראשי הערים להפגנה מקשורית. הם סירבו לשתף פעולה. התקשרתי לדוני מילוא, אמר לי שהוא מתנגד לכל סוג של הנייה. אמרתי, אני אבוא אליך ללשכה, אביא תקשורת, אציג את העמדה שלי ואתה תציג את העמדה שלך.

ביטון: "ביילין הוא אדם שגולד עם כמות של כסף כמה. כל כולו זה תקשורת, פוליטיקה וכל מה שמסביב. אין לו שום עניין להבין בני אדם"

ביילין: "דוב העבודה שלהם היתה עדהית, הם אמרו לחברי הכנסת המזרחים שהם בוגדים בעדה. היתה כאן ממש היסטוריה"

בוא נתחיל רק עם דוחות הנייה, נתון על זה הנייה תקבל פריצה של ליבלי, של אום שמוכו ללכת לקראת התושבים שלי. מילוא לא הסכים. המאוכזתי מאור. הוא משחק אותה ליבלי, השמאל הרי מידתן אותו ואומץ אותו לחיכו, ופתאום הוא מציג עמדה דומה".

הוא אמר שראש עיריית חופה, עמרם מצנע, איכזר אותו יותר. הוא מדבר גבוהה גבוהה בראש עיריית חודש שרוצה לשמור על הצביון של חופה האדומה, אמרתי לעצמי שאולי הוא יעזור לשכבת החלשות. צלצלתי לדובר שלו והסברתי לו שאפילו תקשורתית

ביטון: "מפלגת העבודה התקיסה בניס האחרון על משמעת סיעדת. בזק זה אדם שרוצה למצוא חן בעיני כולם. כל החלטה שלו יוצאת בסוף הפוך"

ברק: "אין לזה שחר. שלושה שבועות לפני ההצבעה החלטנו להטיל משמעת סיעדתית. בשום שלב לא היה חופש הצבעה"

זה נכון שינפנש ואני אביע את דעתי והוא יאמר מה רעמו. ארדתי, שיציר שדוחות הדי בנייה מכניסים להכה כסף לקופת העירייה, שצריך לתנר את הציבור לחזק וסדר. הדובר אמר שיהחזרו אלי. הוא לא חזר. אחתי שלושה ימים התחלתי להתקשר למצנע הביתה. כל פעם שהתקשרתי הוא לא היה בבית. יום אחד נמאס לי, התקשרתי אליי בשעה שש בבוקר ומשה מורדי ממקומן בקריית. הוא מיד ניגש לסלפון. אמרתי לו שאני צדלי ביטון. והגשתי ארץ הוא מזדויר. אבל גם זה לא עזר. שהוא לא הסכים להיפגש איתי. הוא אמר שהוא כעד תגינה של חסר אבל שהוועדות חליטו ושהני-שיא יחליט. כל אחד מורה את העמדה שלו בצורה מוחד כרי שאי אפשר יהיה להבין למה הוא ברייק מתכוון".

חכרי נוסח מתחמים

כשהבין שראשי הערים לא ישתפו אתו פעולה, החליט ביטון לפעול בכנסת כדי ליה עכרי חוק שיכפה על ראשי עיריית את החיי"נה". ביחד עם אחיו דוד, לשעבר מנכ"ל אל"ס, ועם ותדקי הפנתרים כוכבי שמשי ויקי סור אלוש, התיישב ביטון במנוון הכנסת וניס סת, "בעזרת לחץ נפשי מתוך כהגדרתו, לברר מי מבין חברי הכנסת יתמודד בהצעת חוק שער סקת בחנינה גורפת. "שעתי ישבנו עם חברי כנסת שלא כולם

שתי הצעות חזק נוספות הונחו, של ואב כוים ושל גרעון ערוא. אני גימתי את ההצעה שלי לבר, בזומתי, אומר ערוא. "ביטון רק ניסה לשכנע חברי כנסת שיצביעו כע"רה".

על שיטות השכנוע של ביטון הלקוחה היה ערת. "בעשיר שנותי כנסתי לא ראיתי מסע שכנוע כל כך אגרסיבי", אומר ח"כ יוסי ביילין. "היו חברי כנסת שסיפרו לי שהטריפו את רעתי בשירות אמר סלפון. אנשים שהתוודו כבוח רי המפלגה אמרו להם שאם הם לא יתמכו בה צעות החוק, הם לא ייבחרו בפריימרי של המפלגה. רוב השלפונים האלה היו בשעות הלילה לא סבירות. גם הלובי כנסת היה חזק פני מאור. הם עכרו מחודד לחוד ושיגעו את כולם, אי אפשר היה לעבור בפחותו בלי ליהתקל בזה. רוב העבודה שלהם היתה ע"תית, הם אמרו לחברי הכנסת המזרחים שהם בוגדים בעדה, היתה כאן ממש היסטוריה. אם ביטון חושב שהצדק את החתובה בעתיינים בשנת היובל זה נקמה צדק חכמה, אז לי אין על מה לדבר איתו. ואלי הוא באמת ככלל לא פנה".

ביטון: "בן שמו תמד בני ונטע בני את התקווה שהא רעיון מצוין, אבל כשהוא הבין שהתקשורת נגדת הוא התקפל וברח"

בן עמי: "מלכתחילה התנגדתי להנייה גורפת, ולהנייה לנאשמים שמשפטים לא הסתיים מעולם לא הבטחתי דבר שאינו כלול בעקרונות האלה"

"אני הייתי עושה מניילין קציצות אם הוא היה עומד לירי כשהוא אמר את זה, מניב בייטון. ירתי עם ביילין אפילו לא דיברנו. ביילין הוא אדם שגולד עם כמות של כסף כמה. כל כולו זה התקשורת, פוליטיקה וכל מה שמסביב. אין לו שום עניין להבין בני אדם. היה לנו אר זה לא נכון שחייבים שום טעם לפנות אליי".

"אני לא בן אדם עדין וגדילי וגופתי צופים. את מה שיש לי להניד אני מבטא בדרך כלל בצורה בוטה מאוד. אני יכול להגיד לחבר כנסת שהוא נבלה ושינופת. אם צריך, אני אומר את זה בלי בעיה. אבל פה הייתי לוריי ססי, ואם הייתי מקלל את חברי הכנסת לא הייתי מציג לשיבת אותם".

"אני חפרי כנסת שממש פחד מפני. אני שמח מאוד שפחדוים ממני".

איימתי על חברי כנסת שתואא לזה שהם לא תמכו

רק איומים פוליטיים

אחרי הרבה מאבקים, אמר ביטון, הם מצאו חרב כנסת שהיה מוכן להגישה את הצעת החוק שניסתי. ההצעה גורפת מאוד ומעניקה הניה גם לכל מי שענייני תלוי ועומד. את ההצעה ניסה עודד דין תל אביב שהיה בעבר עורך הפולגמטרי של ביטון. "הכאנו אותה לויים ריי", אמר ביטון, "ייין מיד המכים".

לא היה אכפת לי שגבר היין התגשר תלונה במשטרה על הציג אשתי

"היה לו רעיה עם אשתו, אבל הוא לא מפסיק להיות חכר כנסת, הוא אפילו סגן יו"ר הכנסת ואף אחד לא רואה בו חבר כנסת פחות-עוד. אין לי ספק שהיה עדיף שפרד-סור בו עמי ייגיש את ההצעה, או משהו אחר ממפלגת העבודה, כי הם לא היו נתונים לאף הצעה אחרת לעבודה, אלא אם זו הצעה שבאה מהם. יכול להיות שעשינו טעות והיינו צריכים ללחוץ על אל בן מנחם שיגיש את ההצעה".

מורד אולי, אבל גם הנרסה של חיים דין שונה. "אני שואל אותך מי המחוקק, אני או הוא?" מחקומת רייין. "אני המחוקק, אז ארד זה יכול להיות שאני הצטרפתי אליה אני כתבתי הצעת חוק, הוא הדאג לי את ההצעה שלו והיו לי כמה קונפוזים, לא הסכמתי לכל דבר".

אילו פועשים החפפת אז חודדת? רייין: "מה פה לא כרוך לך מהחשאלות שלך אני מבין שאת בכלל לא עידונתא".

